

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára
 Egész évre 8 K
 Fél évre 4 „
 Negyed évre 2 „
 Egyes szám ára 20 fillér.

Felétős szerkesztő, lapfelnéző és kiadó:
BALKÁNYI ERNŐ.
MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Hirdetések egyezség szerint.
 A nyitlér soronkint 1 korona.
 Kéziratokat nem adunk vissza.

Az igazi hazaszeretet.

Békes, esendés nyugodalmas időkben könnyű a hazát szeretni. Sőt egész mostanáig hasznos is volt. Sok érdem és tudás nélkül való üres ember tartotta magát a felszínen azzal, hogy folyton az ajkukon volt a haza, ki nem folytat a költői és történelmi jelentőségű frázisok testátlásából. Holott a szívek mélyében megizmosodott hazaszeretet nem ölt minduntalan csillogó formás kijelentések képében testet, de elemi erővel tör ki a szívek mélyéből akkor, amikor valóban szükség van a hazaszeretetre, amikor veszedelem közelget, amikor alkotni és rombolni kell.

S nehéz idők élünk ma. Anékiül, hogy hozzá akaránk szólni az aktuális politikai kérdésekhez, amelyekkel a napilapok ugyis elég bőven foglalkoznak, anélkül, hogy véleményét mondanánk a legutóbb történt nagyjelentőségű, historiai eseményekről: konstatajuk, hogy mélységes aggodalom kell, hogy elfogja minden igaz magyar ember szívét a khatikus szerencsétlen közállapotok láttára. Az ifjabb generáció nem emlékszik rá, hogy ilyen súlyos helyzet nehezedett volna közállapotainkra, elő kell vennünk a historiai könyveket, amelyekben a magyar nép bánatos napjainak története van megírva s ott találjuk fel azt a hangulatot, amely a jelen fiam erőt vesz.

Olvaszuk, forgassuk a régi historias

könyveket, Rákóczi és a szabadságharc történetét. Olvaszuk és igyekezzünk behatolni azoknak az időknek szellemébe, igyekezzünk megérteni rég porló hősök lelki állapotát, akik hőstetteket vittek véghez s feláldozták magukat a szabadsáért. Edzők meg a mi magyar lelkeink a mult acélos folyamában és higgyünk ezer esztendőszáz hánzt végtelen jövőjében.

Tartson össze forrjon össze egyet akaró öntudatos egésszé a magyar társadalom. Mert egyet kell értenünk most, egyet kell akarunk most, ezt kívánja tőlünk a hazaszeretet, amelyet az anyatejjel szivtunk magunkba, amelyre az iskolában és a templomokban oktattak bennünket. Simuljanak el az ellentétek, muljon el az osztályok harca is, mert a retentő nagy erő, amelyet egy egész társadalom hazaszeretetében rejlik, csak így bontakozhatik ki a maga imponáló erejével.

Nagy megnyugtató, hogy szerte az országban, mindenütt megnyilatkozik a tettek s áldozatra kész hazaszeretet. Nincs mitől tartanunk. Akármít rejt is méhében a jövő, akármilyen gonosz tör is felénk: a Duna és Tisza mentén egy hazáját és szabadságát szerető népet talál, amelyet ezer esztendő küzdelme edzett meg, amelynek hite a maga igazában, bizalma a jobb jövőben, melyért megbínhódott, sziklaszilárd.

Ne mondjátok, hogy elkorcsosult, cinikus emberrel lett a modern magyar. Igaz, az élet, a vasut, a gépek, a tudomány, a

nemzetközi irodalom s a munkásmozgalmak agtyúrták, más lényeket s más tartalmat adtak világnézetüknek és céljának — de épen maradt meg benne a hazaszeret. Azt a hantot, amely ide köt, mais azzal a határtalan szerelmennel szereti, mint a Rákóczy vízezi, akik vértettek és bujdosak. Ez a föld, melynek kenyérét eszik, melynek levegőjét szivják, a legdrágább ezen a világon és hogy többet ne mondjak, nincs Magyarországon az a nemzetközi forradalmi szociáldemokrata, aki, ha veszelényben forogna ez a magyar haza, fel nem kelne, hogy megvédje. Mert mikor a haza forog veszedelemben, akkor az osztályharc, mely lényegében s a mai formájában hazafiság ellen tör, még az is szünetel.

Szeretjük tehát valamennyien a hazát s tettekre s áldozatokra készek vagyunk. Nyugodt elszánttsággal nézünk ennelhogya a jövő elé.

A bizonytalan szitulációbán erő s várunk nekünk a hazaszeretet s az a tudat, hogy alapiában egésszégés, bátor nép vagyunk, amelynek historija anyyi gyzásos és anyyi diéső eredményt tartalmaz s ezeknek emlékei liükető életet élnek a mi lelkünkben. Mi voltunk, vagyunk és akarunk lenni, dacára minden ármánykodásnak. Nekünk hivatásunk van itt, Europa szivében a nyugat és a kelet határán. Bennünk nem gázolhatnak el, bennünk nem irthatnak ki. S annak kell itt történnie, amit mi akarunk. Mert mi viselünk minden terület,

Már késő . . .

lta: Oszeszly M. Victor.

II. (Folytatás.)

Pista nem tudta feledni Margitot. Iliába próbálta, Margit vadjait nyomták a lelkét nagyon s ha rövid időre ki is tudta felebből verni azt a szemrehányó léány-arcot, mégis mindig csak rájött, hogy az első szerelem a legedesebb, a legszébb egy ember életében és azt feledni nehéz, nem lehet.

Kereste a vig társaságot, a zenét, a gondtalan jabbárátokat, hogy kíméletlen teste felédese meijen előtte. Csak nem sikerült. Ahányozor szembe nézett Bellának, szinte megvetéssel illette becselben önmagát s arról a halavány arcról is mintha az ő bűnét olvasta volna le.

— Ah, mit!? nem vagyok már gyerek, — gondolta sokszor magában s eltökélte, hogy többet nem fog Margitja gondolni.

De a másik percben csak újra az eszébe jutott. Barátaihoz fordult tanácsért. Azok kikacsagták.

— Talán még meg is öngyilkosod magadat az végett a léány végett? — mondták egyiben neki.

És nevettek mindnyájan. Egyik jóakaró barátja aztán mégis azt ta-

nácsolta neki, hogy kerülje Margitot s igyekezzen ne is hallani róla.

— Utazz el rövid időre! — szólt egy másik. — Mi leán, akkor Bellával? — röbögtött a harmadik.

Pistát sértelte a gúny, megfogadta tanácsadó barátja ajánlatát: kerülte a léányt.

Tehetet volna ugy is, hogy búcsónatot kér Margitjól, de ha erre rá is vitte volna a szíve, nem lett volna hozzá becsületle.

Hát csak szenvedett.

Amig Bella közlélben vagy társaságában volt, addig is sokszor eszébe jutott Margit s ha pedig haza ment, vagy bárhol magára maradt; mintha átok súlyos nyoma volna lelkét, gondolatban ott kalandozott Füzérességy háza táján, a kedves lány mellett, aki köldült tőle, . . . akit megcsalt, cserbenhagyott egy másikért.

Nagyon szerencsétlennék érezte magát.

Ami egyedülhi vizagva volt az életben, az lantja volt.

Pista verseket írt. Szomoruaikat; ugy, hogy megkönyezte őket.

Naphosszat ott állt írósasztala mellett s dolgozott. Előtte ott állt Margit arcképe s az adta meg az eszmét, az illetet Pistának, . . . az volt az ő Muzsája . . .

A szerkesztők, a kritikusok, az újságovalso közönség nagy jóvót jósoltak neki. Azt mondták: még nagy ember lesz belőle. Pistának azonban nem ez volt a célja. Ő a keserűt akarta kiönteni verseiben, prózában . . .

De minél többet írt, annál inkább megtelelt a szíve . . .

Margit pedig azalatt figyelmesen olvasta Téry munkát a lapokban. Nem volt körülövé, nem tette boldogú Pistá szenvedése. Ismerte a lelkét a fiának, tudta, hogy dobog vagy utóbb, de be fog következni a megjósolt idő.

Tudta, hogy nem lesz teljes leljen boldog Téry soha.

Fele szívét, fele lelkét ott fogta magánál. Az zálog lesz ama ideig, amikor Pista vissza fog térni . . . késon.

Pistát már nagyon régen látta. Évek multak el azóta.

Nem is hallott felőle. Csak verseiből és prózából tudta, hogy szenved.

És reménykedett, hogy idejében fog még Pista visszatérni és ismét boldogok lesznek.

A kínos és hosszú várakozásban pedig sápadt, hervadt az arca; a bánat kiürlőhetetlen nyomait véste képre.

Kedélye is megváltozott.

Szótalan, merengő lett; álmodozó lelkű. Nem tudott volna megbizni senki szavában. Azt hitte, minden ember hazudik.

— És egy nyáron, a mikor már Téry beleéfte magát a bánatba s amikor már azt kezdte himni, hogy ez neki végzetül van megírva a sors könyvében. — hallott hirt Margit felől.

mi dolgozunk s annak a földdarabnak, melynek Magyarország a neve, mi vagyunk az ural.

Van bennünk, élet bennünket a hazaszeretet, a munkás, és ha kell, a küzdő. Mi összetartunk, mi egyet akarunk; a hazát nagygyá, virágzóvá tenni.

Nagykanizsai levél.

Írta: OSZESZLY M. VICTOR.

Az elmúlt hét szombatián — ez éven másodszer — nyitlak meg aránánk ajtajai. Kövessy szinagzaltó „kasszát” csinált Sifókón, és visszatört a főizlet publikumát — mulattint. Hogy ez sikerül-e neki s nem-e fog oly csufosan felsülni nyelveivel, mint Sifókora való átrándulása előtt; az kérdés. Hozott ugyan magával néhány újonnan szerződöttet jöhrü „erőt”, de — társulatának egy-két jobb tagján túl is adott . . . Ma már nincs a korzó Thalia képviselőitől . . . A központ, a korona kávéházak kioszkja sem üres . . . Itt vannak a színeszek . . . Jó, jó . . . De már csak pénz is lenne . . .

Ne mondja senki, hogy kihált a romantika. Dehogyan halt ki! Ha nem is gyakran, de néha itt-ott felült a fejét. Nem élünk lovagoktól, de . . . de azért ki tudná kiirtani a lovagokat . . . A léányzóktól a lovagokat . . . Elárlól kezdeni: Nagykanizsának van egy rém-gadag, de tipikus alakja, nem szép ember, amolyan tucaf-pofa s már öregszi. Azt írta számára elő a végzet, hogy agglegény maradjon örök-mindig, de

ő kijátszotta a végzetet. Megházasodott. Nem régen, csak most . . . Legénykorához sok, nagyon piszkos regény fűződik . . . Liliomok könyve, megrontott léányok átka, szegényben kergetett szülők káromlása . . . Szóval ez az ember megházasodott . . . Senkiséem hitte volna, senkiséem tudta . . . Ugy hozta a feleségét egy környékbeli városból. Nem szerelemből vette el; kényszerűségből . . . Beleunt a pénzszorásba s öreg korára oldala mellett kívánt látni valakit . . . Cserben hagyta a Linákat, Margitokat, Rozákat és — idegenből hozott feleséget. Szépet és nagyon fiatal. A léány nem volt, szerelmes belé. Talán csak szeretett volna sokat automobilozni és ezért ment hozzá. A boldogság nem sokáig tartott. Az asszony felébredt. Kinyitotta a szemé, és mire az automobilos ur is felébredt, addigra — csak volt asszony és nincs asszony. Megszoktette egy régebbi lovagja . . . Mondja valaki, hogy ez nem romantika! . . .

Most, hogy engedett kicsinyt a hőség, kezdenek lassan-lassan visszasszállingózni kedves otthonukba fürdőzésekükből a szerencsések. Szerencsésnek mondom, mert ők valóban azok. Mig mi itthon a felfortort sörök és langyos fagyaltok mentén lészárnaztunk a vizet, — ők addig élvezték a vizet . . . A korzó is küzd népes lenni. Nélkül láthatunk ott puccosabbnál puccosabb, cifrábbnál cifrább, drágábbnál drágább batifisz-, grenadin-, selyem- és delain-ruhákat, zsiárdi-, seffer-, Bobtornyos-, nem tornyos-, lapos- és pupos kalapokat, amelyek árat mind, mind a mi írepek zsebeink nyögik. Hallhatunk kritikákat, eltanulhatjuk a pletykát . . . Erre nagyon alkalmas a korzó, ez

a mozgó divatúru-kirakat . . . De hát ho-nincs így? . . . Uj kalap, új ruha, ismét új kalap és ismét új ruha . . .

Mult levelemre megharagudtak a Terkák, Linák és az Irmusok . . . Ahány van mind nehezelt rám . . . Azt kell hinnenem, hogy mindegyik ludasnak érzi magát a dolgban. Csúnyánl rám támadnak. Különösen a Linák . . . minthogya én lennék az oka annak, hogy az automobil eredményezett.

A nagykanizsai varróléányok . . . Hopp, csak most veszem észre, hogy nagyon hosszúk nyulok; félf, hogy az én szeretett feleszr szerkesztő megnehezelt rám bőbeszédiségemert . . . Tehát erről az érdekes themáról jóvőre!

HIREK.

Kinevezés. Az alsólendvai állami polgári iskolánl Murkovics János nyugdíjazása folytán megüresedett tanári állást a vallás- és oktatásügyi miniszterium György ökl. polg. isk. tanárral töltötte be.

Beírások. Az alsólendvai állami polgári fuiskolában az 1905. 6. tanévre szóló beírások szeptember hó 1., 2., 3. és 4. napján délutón 9—12 óráig az igazgatói irodában eszközöltnék. A javító és felvételi vizsgálatok 1-én, 2-án és 4-én délután 2 órakor tartatnak. — A magánvizsgálatok 5-én lesznek; 7-én a szegény tanulóknak számára szükséges tankönyveket osztjuk ki. A tanévet megnyitó ünnepekész isteni tisztelet (Veni Sancte) 8-án reggel 8 órakor tartatik, a rendes tanítás pedig 9-én kezdődik. — Az igazgatóság.

Nem örült a szíve. Felordított a hír hallására s szeretete volna, ha valaki nyitlan szemébe vágja becselenséget. Szerette volna, ha akad olyan ember, aki eléli, megveti tettéért . . .

Azt hallotta, hogy Margit nem bírt, nem tudott tovább várni, nem volt hozzá elég erős, — nagy beteg lett.

— Ez az én lánóm . . . — vette önmaga szemébe. Leton, erősen sujjas! — Aztán jött egy levél is. Füzérességykötől. A család írta, hogy Margit állapota reménytelen, folyton lázas, és sokat beszél a lábteget Pistáról, hogy meg boldogok fognak lenni, majd . . .

Pista nem tudta végig olvasni a levelet. — Gazember vagyok! . . . A férfiak sörpedke! — motyogta.

Dühös volt önmagára. — De megmentem őt! — mondta s sietett, szaladt az felé a ház felé, melyben ő miatta szenved egy megcsalt, becsapott lélek . . .

Ézt az utat végig öle nem járta, — de most ez nem jutott észébe.

Tisztaban volt vele; miért megy. Könyörge kért bocsánatát annak a szenvedő léleknek. Hogy nyugodtban legyen a lecke. — Az ut nem volt hosszú. Egy percre megállt a küszöbön.

A park felől, ahol annyi boldog órák töltöttek együtt, bagoly-hüségűt hallott. — Összezerent.

— Bátorság! — susogta önmagának és beynyított a beteg szobájába.

Pista szemét előt a pisilógó gyertyafényenél ősszelvült minden. Láta, annál szánakozva néz rá sok-sok könyves szem; látott egy hallásapárt arcot a hátsóker vánkossok között, egy megpederevett szepárt, annál hidegen ő rá szegzedik s hallotta, amint az öreg Füzéressy teleje mondta:

— Éppen ebben a pillanatban boldogult meg . . . Már késő . . .

(Vége.)

A nyomorúság erdeje.

Regye. — Román Eredetiből.

Fordította: DITZ BÁLINT.

Hidég tért este volt, midőn egy ifju utas egy vad erdőhöz ért, melynek pusztá látása is, hideg borzadással tölté el őt.

Mi sem látott maga előtt egyebet óriási sűrű fáknál, melyeknek rengeteg vastagságú megshornult törzsét dus mohe lepte el; a hozzájuk való férést pedig a mellettki kínott sűrű tövisbokrok teték egészen lehetetlennek.

Csak itt-ott mutatkozott egy-egy szük nyílás, melynek kanyarulatait számos helyen nagy letörött ágak és hatalmas szikladarabok borították el. Az ifjúnak sietős volt az útja; nem sokáig habozhatott.

Csakhamar el is tűnt egy ily, épen közelében levő nyíláson.

Gyakran egész erdőnyelét kelle tüdőznie, hogy keresztül törhessen az ifjút átvívó tövisbokrokon, melyek mintha csak teljesen levetkőztetni akarták volna — minduntalan bele-bé kapasz-kodtak.

De ő ez akadályokkal mit sem lészék törődni, mert a mennyire csak lehetett, egyre jobban és jobban sietve haladt előre. Bizonyára néhez gondolatokkal volt elfoglalva, nem vette észre, hogy minél befelbb hatolt a rengetegbe, annál jobban szélesedett ki ösvénynyílása, annál inkább tűnedezték a tövisbokrok, s annál inkább ritkulnak körötte a fák is.

Sietett, sietett előre . . . mig végig teljesen kimerülve a fátságtól, és kérésbeveve, hogy semmikép sem talál ki a borzáló latibantrusból, egy hatalmas mohalásra vetette le magát, hogy ott várja be bizonytalan sorsát.

Sokáig volt egy végig terülve a fagyos mohakörök; már a hideg is megdermeszté fáradt tagjait, s csak egy hatalmasabban fellépő éhsége tudatá vele, hogy még él.

S így a fájdalomtól gyötörtette egy nehéz sóhaj bocsátott ki ajakán.

Ekkor mintegy önkéntelenül feltekintve, a

nélkül, hogy látta, vagy hallotta volna, mikor jöttek három nő látott maga előtt, kik áthatlan szegérek rá szemeket . . .

Megrázkodott.

Az egyik nő hosszú, aranyal átöttör borsny ruhát viselt, mely közepen övvel volt összerögzítve, melynek gyémántokkal kirakott kapcsa fényével messze bevillagította az őt körülvevő pokoli sötétséget. Mintegy kiegészítéül, oldalán fölöttégett.

A másik nőn hosszan lefolyó fekete ruha volt, mely vörös övvel volt átkötve.

A harmadik fehér vászon ruhába volt öltözve, melyet durva bővvel szorított magához. Kezében a földre bocsátott korbacsozt tartott.

— Mit művelsz itt? — kérdék úgyöszlővén hárman egyszerre.

— Kizűk a hadállal! . . . Könyörüljétek rajtam! válaszolt az ifju.

— Mit kívánsz föltnék? kérdék őt ismét.

— Hogy mielőbb kiejerj ez átkozott erdőből.

— E cégből csak egy kaluzra van szük-séged, de ezt az egyet neked kell kivásztanod! Válassz tehát közülnk!

Az ifju végig mérte tekintetével mindhármukat, s ezek hallgatva várták, kik fog közülök kivásztani. Végre az aranyal áttört ruhásan látszott tekintetével megállapodni; talán mert ennek gyémántos övkapcsa messze bevillagította a sötétséget.

— Téged választalak! — mondta.

Mire e nő ajkain démoni mosoly vonult el; hidegen nyújtá oda kezét az ifjúnak, mig két társnögye pusztá káprázatont tűnt el az éjben.

Elmenva a borzalomtól fogadta a kezét az ifju . . .

Utank indultak . . .

Oh, mily örült menet volt az! A közelükbe levő fák egy vonalba látszottak mellettki őszelvényi a nagyon gyors futás követezében. — lépésük zaját egy folyton tartó végtelen hangban ad vissza mögöttük az elmaradt vidék.

(Vége köv.)

Az alsólendvai izr. elemi iskola az 1905. évi beíratások szept. 3. és 4. napján d. e. 9.—12-ig és d. u. 3.—5-ig.

A zalaezerszgi áll. főgimnáziumban a felvételi, pótló és magánvizsgálatok aug. 29-én a javító vizsgák aug. 30. és 31-én, a beíratások szept. 1., 2. és 3-án tartanak.

A zalaezerszgi állami felső kereskedelmi iskolában a tanulók beíratása az 1905. évi tanévre szeptember hó 1., 2. és 4-ik napján szokottok d. e. 8—12-ig és d. u. 2—4-ig az igazgató irodában.

A zalaezerszgi állami polgári leányiskolánál az 1905. évi beíratások szept. 1. és 2. napján tartanak. A rendes magán-tanulók felvétele t. évi szeptember hó 1., 2., 3., 4. és 5. napján délelőtt 8—12 óráig az igazgatói irodában és a tanásteremben történik. Szept. 1-én a javító-, pótló- és felvételi vizsgák délután 2 órakor tartanak meg.

— **Uj lap** Csurgón szeptember 1-ével új hetilap fog megindulni „A munka örme” címen. Főmunkatársak: Oroszsy M. Victor és Nagy István szerkesztők. Munkásrészletekét képviselő lap s egyes száma ára: 10 fillér. Szerkesztősége Nagykanizsán lesz, ott is fogják nyomni az újságot.

— **Szülők figyelmébe** ajánljuk Róser tanús nevelő-intézetét Budapesten (alaptalított 1853-ban). E kitűnő huzvenek örvendő int. zet magán-tanulók foglalt 3 osztályt felső keresek iskolát, mely teljesen egyenrangú az állami, közközi és testületi felső kereskedelmi iskolákkal — és négy osztályt polgári iskolát. — Bizonyítványi állam-erényesek és az egyéves önkéntességre jogosítanak. — Vidéki tanulók az iskolákkal kapcsolatos nevelő internátusa felvételnek, Értesítést küldi Róser János igazgató, Budapest, VI., Aradi-útcá 10.

— **A muraszahelyi körorvosi körben** köröriási állásra hirdet pályázatot szeptember 12-iki határidővel a csáktornyai járás főszolgabírája.

— **Takonykór Varasdon.** A horvát országos kormány takonykór miatt további intézkedés Varaszd város lovászárt beíllotta, miért is szigorúan tilos Varaszd városban lovakat venni vagy eladni.

— **Kossuth-estély.** A helybeli iparos olvasókör f. hó 24-én este tartotta Kossuth-estélyt. Igen szép számban jelentek meg az estélyen, melyet társas vacsora nyitott meg. Vacsora után Pataky Kálmán a kör érdemes elnöke szép és megható beszéddel mellátta az estély jelentőségét, mely után a jelenvalók hazafias dalokat énekeltek. 9 óra után Horváth Fáyfás János kitűnő zenekara a Himnusszal köszöntött be, mint a jelenvalókat. Teljával hallgattak végig. A társaság késő éjfélig maradt együtt a legvibább hangulatban.

— **Ellenzéki negyülés Csáktornyan.** Ma d. e. 11 óra 15 perckor indul Alsólendváról a külölvonlat Csáktornyára. Jegyeket meg kint az állomáson is lehet kapni a vonat indulása előtt.

— **Mennyi bor termett 1904. évben hazánkban.** Az 1904. évi szüretre vonatkozó adatok szerint Magyarországon 1904-ben 4,259,910 hektoliter bor termett. Ebből a szorosan vett Magyarországra 3,471,460, Horvát-Szlavországra 785,447 hl. esik. A múlt évi termés tehát megközelíti a főlkszeravész előtti idő termésmennyiségét. A szőlővel beültetett terület 1904-ben 502,834 kat. holdat tett ki. Minőség szerint termelt: közönséges fehér bor 2,584,897 hl., közönséges sárga bor 1,157,481, közönséges vörös bor 386,088, fehér pécseybor 86,020, vörös pécseybor 15,491, fehér csemege bor 26,734, vörös csemege bor 4145, aszu 2081 hektoliter. — Az összes szőlőtermés értékét a statisztikai kimutatás 130,518,897 koronára teszi. Ebből a csemege és borszólvó 5,116,453 korona, az aszu bor 564,697 korona értékű volt. A szőlő átlagos becsára 26 fillér kilogrammonként, az aszu boré 271 korona 36 fillér volt hektoliterenként. Az ideai szőlőtermés előrelátóhatólag meg a múlt évvel is nagyobb.

— **Mulatság.** Az alsólendvai önk. tüzoltóegység 1905. évi szept. hó 10-én a csipkéshez címzett vendéglő kerület-helyiségében zártkörű nyári tanmulatságot rendez.

— **Óriási versengés** folyik a különféle különlegességek között, melyek idegesség, álmatlanság, versengőség, étvágytalanság ellen ajánlatnak. Nem csodálkozunk, ha ezen bajok ellen leginkább a HERKULES-SÓRT használják utabban, mert e kitűnő malátatápsórt hatássa e hi-ló is; gyengkedőknek, lábbadozókknál kiváló erősítő és a mellett nagyszerű asztali itél. Nagyon ajánlatos naponkint inni anyáknak, kik szoptatnak, mind a anyatejet szaporítja. Kapható minden jobb fűszerkereskedben, vendéglóban és kávéházban. Nagyan: Herkules-sórfőzde, Budapest, VII., Bethlen-tér 3. Saját érdekében igyek tehát a közönség leguagyobb része Herkules-sórt!

— **Újtás.** Eddig sok kellemetlenség okozott egy a postának, mint a feladó félnek, hogy a képes levelezőlapok címoldalára nem szabódott iri. — Veres László kereskedelemügyi miniszter leguagyobb rendelkezéssel megengedte, hogy a képes levelezőlapok címoldalára iri szabad, mert a kép sok helyet foglalt el s ekként alig lehetett eddig a lapokra iri.

— **Naptogatókozás** érdekes tüneményében gyönyörködhetnek a természet barátai folyó hó 30-án, szerdán délután. A ritka szép jelenség kezdődik pont délben s eltart délután 4 óráig. Csak szép derült idő kedvezzen az észlelésnek.

— **Alapszabály jóváhagyás.** A kereskedelemügyi vezetéssel megbízott kir. miniszter az Alsólendva-hosszlatulási ipartestület kebelében szervezett bekeöltő-bizottság alapszabályait jóváhagyta.

— **A katonatisztek vasati jegye.** A katonatisztek eddig kedvezményes jeggyel utaztak a vasuton, sőt a tartalékok is felöltöttek spórolás szempontjából az uniformist, ha valamere utaztak. — Hieronymi volt miniszter igetűsölt intézkedése — mely csak most került nyilvánosságra — ezt beszűntette, mert mint értesülök, ezenal minden katonaruhás embernek ép úgy kell megfizetnie utazási jegyét, mint bármely más utasnak, kivéve, ha igazolnli tudja, hogy hivatalos uton van.

— **Biztosításuk.** Zalavármegyében a mult hó folyamán rengeteg sok tűz volt. A kár a hivatalos becslések szerint majdnem 70,000 koronára rug, amelyből csak 13,594 K féralt meg biztosításon folytán. A tűz tehát sok embert, akinek összes vagyonát egy kis ház képezte, teljesen tönkre tett. Csodálats, hogy a nép nagyrésze még mindig idegenkedik a biztosítástól, amelyet pedig annyira általánosítani kellene, hogy ne maradjon egyetlen egy épület sem biztosítatlanul. A biztosítás előnyéről meg kellene győzni a népet, hogy egy elemi csapás a teljes nyomorúságba ne döntse.

— **44,000** előfizetővel díeskedhetik Tolnai Világ Lappal, melyet királyi közzététel okirattal tudt igazolni. Ez igazán páratlan eredmény a képes lapok történetében. Szavával érkeznek az elismerések az előfizetők részéről Tolnai Világ Lappalhoz, s leguagyobb ösztökét, azt meg is érdemli ezen lap, mert rendkívüli érdekes, tartalmánál fogva nemzetünknek az érdeklődését magára vonja. Ha valami nagy szavatócót olvasunk a napilapba, a leguagyobb áldozatok árán is megszerezni annak hösét Tolnai Világ Lappal, s már a legkezelebbi számban bemutatjuk az illető arcsepet. Ez a lap igazán különlegesség s ha tehetnébe veszkül feltűnő őső előfizetési árt, bátran mondhatjuk, hogy nincs olyan család, a hol ezen lapra szűkés nem volna. Kerjen egy mutatóványt Tolnai Világ Lappalból, ott részletes felvilágosítást talál, a kitűnő, a laphoz jár ajándékra nézve is, ha de előre akar fizetni, előfizetési ár felévenként 4 ft hirtelen 2 ft 48 k. Előfizetése a Magyar Kereskedelmi Közlönyhoz küldendő, Budapest, XV., Károlyi-körút 9.

DEÁKOK

a zalaezerszgi iskolából lakásra és teljes ellátásra, szerény feltételek mellett elfogadtatnak egy izr. polgári családnál.

Czim a kiadóhivataltban!

Sok ezer ember egészsége

legja mezevedési a leguagyobb szótadalmazott!

„Japan” kloszet-ülés.

minden árnyékcsőre alkalmazható.

Vizóblítés nélküli!
Teljesen szagtalan!
A legnagyobb tisztaság!
Nem kagylat be!
Nem dugulhat be!
Leguagyobb tisztaság!

elektroapari cikkek. Szobakioszetek. Beíllított kosak.

Neves arisztokraták hírhíresen leguagyobb.

Guttman L. kloszet-gyár
BUDAPEST, IV. Városház utca 2. szám
Béla-utca 1. szám (a károk).

INDRA TEA.

Kapható minden jobb fűszerkereskedés- és droguerában. Nagybani elárúsítás

INDRA TEA IMPORT COMPANY, NYEST.

Keil-lakk

legkitűnőbb mázólvó-szer puha padló számára.

K e i l - féle viasz-kenős kemény-padló számára
K e i l - féle fehér Glasur- fénymáz 90 f.
K e i l - féle arany-fénymáz képereteknek 40 f.
K e i l - féle szalmakalap-festék minden színben.

Mindenkor kaphatók:

Arnstein Benő (Graner Testvérek utóda) cégnél Alsólendván.

ISKOLAKÖNYVEK az összes állami és felekezeti iskolák ré- szére.

Iskolatáskák 50 fillértől 6 kor.-ig.

Mindennemű irkák, rajzlapok, író-
és rajzszeretek.

Imakönyvek szebbnél-szebb kivi-
telben bármely felekezet részére.

Kaphatók:

Balkányi Ernő

könyv-, papir-, író- és rajzszer-kereskedésében
Alsólendván.